

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/18513 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Middelburg, van 9 oktober 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 23 april 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 9 oktober 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Middelburg, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 november 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. A.W.M. Bijloos, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Bijloos
Lid van de enkelvoudige kamer

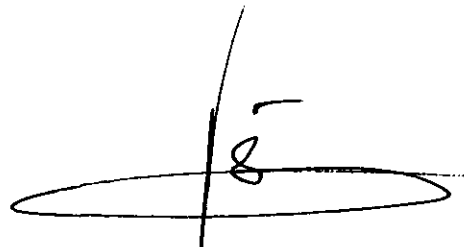
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 24 december 2007

91-566.

Verzonden: 24 december 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht
Nevenzittingsplaats Middelburg

AWB-nummer: 07/18513

V

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor bestuursrechtelijke zaken
ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht

inzake

eiser,
gemachtigde mr. A.J.J. Fraanje, advocaat te Dordrecht,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde, mr. M. van Ettikhoven,
medewerkster bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

I. Procesverloop

1. Eiser heeft op 4 maart 2004 een aanvraag ingediend voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in de zin van artikel 33 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000). Verweerder heeft op 29 november 2006 eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de aanvraag af te wijzen. Eiser heeft op 24 januari 2007 een zienswijze op dit voornemen naar voren gebracht. Bij besluit van 23 april 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser afgewezen.

2. Op 3 mei 2007 heeft eiser tegen dit besluit beroep ingesteld.

3. De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 6 september 2007. Zowel eiser als zijn gemachtigde zijn niet verschenen ter zitting. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Het onderzoek is ter zitting gesloten.

II. Overwegingen

1. In deze uitspraak wordt onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie en/of de Minister van Justitie.

2. Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

AWB nummer: 07/18513

blad 2

Ingevolge het bepaalde in artikel 34 van de Vw 2000, zoals dit artikel luidde op het moment dat onderhavige aanvraag werd ingediend, kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 van de vreemdeling die direct voorafgaande aan de aanvraag, gedurende drie achtereenvolgende jaren rechtmatig verblijf heeft genoten als bedoeld in artikel 8, onder c, slechts worden afgewezen indien zich op het moment waarop de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, afloopt, een grond als bedoeld in artikel 32 voordoet.

Op grond van het bepaalde in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000, voor zover van belang, kan de aanvraag voor verlenging van de geldigheidsduur van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd worden afgewezen indien de grond voor verlening, bedoeld in artikel 29, is komen te vervallen.

Ingevolge artikel 29, eerste lid van de Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

Ingevolge artikel 1 A van het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951 (Trb. 1954, 88), zoals gewijzigd bij Protocol van New York van 1967 (Trb. 1967, 76) is van vluchtelingschap sprake in geval de betrokkene afkomstig is uit een land waarin hij gegronde redenen heeft te vrezen voor vervolging wegens zijn godsdienstige, levensbeschouwelijke of politieke overtuiging, zijn nationaliteit, dan wel wegens het behoren tot een bepaald ras of tot een bepaalde sociale groep.

3. Eiser stelt te zijn geboren op [] en de Sierra Leoneanse nationaliteit te bezitten. Op 19 april 2001 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in de zin van artikel 28 van de Vw 2000. Gelet op het destijds ten aanzien van Sierra Leoneanse vluchtelingen gevoerde categoriale beschermingsbeleid is bij besluit van 16 oktober 2001 aan eiser een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vw 2000 verleend met ingang van 1 juni 2001 en geldig tot 1 juni 2004. Per 16 september 2002 heeft verweerder voornoemd beleid beëindigd. Verweerder stelt zich thans op het standpunt dat in zoverre geen grond bestaat voor het verlenen van de gevraagde vergunning.

4. Eiser heeft, samengevat, ter onderbouwing van zijn aanvraag van 19 april 2001 het navolgende aangevoerd. Eiser is gevlucht uit Sierra Leone vanwege de oorlogssituatie die daar heerste. Bovendien is eiser opgepakt door de rebellen en moest hij voor hen werken. Eiser vreest bij terugkeer te worden gedood omdat de burgers en de regering nog steeds denken dat hij een rebel is.

5. Na beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid ten aanzien van Sierra Leone heeft

AWB nummer: 07/18513

blad 3

verweerder eiser schriftelijk mededeling gedaan van het voornemen de in geding zijnde aanvraag af te wijzen. Voor zover eiser van mening is dat de gewijzigde situatie in Sierra Leone nieuwe feiten en omstandigheden met zich heeft gebracht is eiser in de gelegenheid gesteld deze in de zienswijze op het voornemen naar voren te brengen. Van deze mogelijkheid heeft eiser gebruik gemaakt. Voorts is eiser naar aanleiding van deze aanvraag gehoord.

6. Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd afgewezen omdat de grond voor verlening van een dergelijke vergunning, bedoeld in artikel 29 van de Vw 2000, is komen te vervallen. Verweerder stelt dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd werd verleend geen andere gronden, genoemd in artikel 29 van de Vw 2000, bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd te verlenen. Verweerder heeft daartoe overwogen dat na onderzoek door de Koninklijke Marechaussee is vastgesteld dat eiser een valse identiteitskaart heeft overgelegd. Daarnaast heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat het ontbreken van nationaliteits- en identiteitspapieren niet aan hem is toe te rekenen. Voorts stelt verweerder dat eiser onvoldoende medewerking heeft verleend bij de vaststelling van zijn reisroute en dat van eisers asiëlrelaas geen positieve overtuigingskracht uit gaat. Verweerder stelt dat uit een uitgevoerd leeftijdsonderzoek van 20 april 2001 blijkt dat op het moment van onderzoek eiser minimaal 20 jaar oud was. Het vorenstaande is in tegenspraak met eisers verklaring bij binnenkomst op 12 april 2001 dat hij 16 jaar oud was. Daarnaast heeft eiser tegenstrijdige verklaringen afgelegd omtrent de duur van zijn verblijf bij de rebellen. Tevens stelt verweerder zich op het standpunt dat eisers verklaringen omtrent zijn vrijlating door de rebellen geenszins overeenkomen met informatie zoals deze bekend is uit openbare bronnen. Voorts heeft eiser vage en summiere verklaringen afgelegd omtrent de medewerker van de Verenigde Naties (hierna: VN) die hem per vliegtuig naar Nederland heeft gebracht. Verweerder hecht dan ook geen geloof aan de verklaringen van eiser aangaande de door hem gestelde problemen. Ook bestaan er op grond van de huidige situatie geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 om aan eiser een verblijfsvergunning asiël te verlenen.

7. Eiser stelt aanspraak te kunnen maken op een verblijfsvergunning ex artikel 29, eerste lid, onder a, b dan wel c van de Vw 2000. Eiser beroept zich op de gebeurtenissen zoals die zijn omschreven in het nader gehoor. Tenslotte stelt eiser dat hij gelet op zijn lange verblijf hier te lande in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning.

8. De rechtbank overweegt als volgt.

9. De rechtbank stelt vast dat niet in geschil is dat verweerder de aanvraag heeft kunnen afwijzen omdat de grond voor verlening daaraan was komen te ontvallen. In het bestreden besluit, waarin de overwegingen uit het voornemen zijn overgenomen, heeft verweerder vervolgens beoordeeld of eiser op andere gronden genoemd in artikel 29 van de Vw 2000, in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiël.

10. Voor wat betreft de beoordeling ten tijde van de verleende vergunning stelt de rechtbank vast dat tegen verweerders standpunt ten aanzien van de toerekenbare ongedocumenteerdheid en de ongeloofwaardigheid van het asiëlrelaas door eiser geen gronden zijn aangevoerd.

AWB nummer: 07/18513

blad 4

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder terecht geconcludeerd dat er op het moment waarop de verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd werd verleend, geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 bestonden om aan eiser een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.

11. Voor wat betreft de beoordeling van eisers relaas ten tijde van het bestreden besluit overweegt de rechtbank als volgt. Op grond van hetgeen onder rechtsoverweging 10 is overwogen en ook anderszins is niet aannemelijk dat eiser bij gedwongen terugkeer naar Sierra Leone heeft te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, dan wel een reëel risico loopt te worden onderworpen aan foltering, dan wel een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als bedoeld in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). Tevens heeft eiser niet aannemelijk gemaakt dat op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet van hem kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Gelet hierop heeft verweerder zich terecht op het standpunt gesteld dat er ook thans geen andere gronden als genoemd in artikel 29 van de Vw 2000 bestaan om aan eiser een verblijfsvergunning te verlenen.

12. Het beroep is ongegrond.

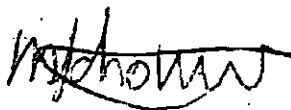
13. Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte kosten is de rechtbank niet gebleken.

III. Uitspraak

De rechtbank 's-Gravenhage,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. C. van Boven-Hartogh en uitgesproken in het openbaar op - 9 OKT 2007 in tegenwoordigheid van M. Schouw, griffier.

Afschrift verzonden op: - 9 OKT 2007

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Van Dijk Van Schijndel Menheere

Mr P.C.M. van Schijndel Mr L. van Dijk Mw Mr M.M. Menheere Mw Mr P. Scholtes

Per post en fax: 070-3651380 (7 pag)
Afdeling Bestuursrechtspraak
van de Raad van State
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
05 NOV 2007	
ZAAKNR.	200707707-1
AAN:	
SCHIJNDEL	

DUINWEG 9 2585 JT DEN HAAG TELEFOON (070) 354 64 24 TELEFAX (070) 354 98 04 WWW.dsmadvocaten.nl

Datum : 5 november 2007
Betreft : hoger beroep
Ons kenmerk : PS/13074097.004
Uw kenmerk :
E-mail : pscholtes@dsmadvocaten.nl

HOGER BEROEP ingevolge de Algemene Wet Bestuursrecht (betreft: Asiel)

Geeft eerbiedig te kennen,

geboren op , van Sierra Leone nationaliteit, wonende te aan
de , te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag, aan de
Duinweg 9 (2585 JT), ten kantore van de advocaat en procureur Mr P. Scholtes, die, bepaaldelijk
daartoe gevolmachtigd, dit hoger beroepschrift ondertekent en indient:

Appellant stelt bij deze beroep in tegen de uitspraak d.d. 9 oktober 2007 van de Rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Middelburg, gewezen in een geschil tussen appellant en de minister voor vreemdelingenzaken en integratie, verweerder in deze. Een kopie van de bestreden uitspraak is hierbij aangehecht. Appellant meent dat met de bestreden uitspraak de aanspraken van appellant niet naar behoren zijn erkend.

GRIEF 1:

De Rechtbank heeft ten onrechte niet getoetst of verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen. Gemachtigde van appellant heeft in beroep nauwelijks (nieuwe) grieven aangevoerd. Dit ontslaat de Rechtbank niet de verplichting om te toetsen of verweerder in redelijkheid tot zijn beslissing heeft kunnen komen.

De asielzoeker verkeert in een zwakke positie en mag niet het slachtoffer worden van slechte rechtsbijstand.

De verplichting vloeit ook voort uit artikel 13 subs. 3 EVRM en de jurisprudentie van het EHRM en uw Afdeling. Te allen tijde dient te worden getoetst of appellant bij terugkeer een reëel risico loopt op een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM.

In het arrest van 30 oktober 1991 in de zaak United Kingdom (NJ 1995, 743) geeft het Europese Hof als criterium, dat de nationale rechter de beslissing dient te onderwerpen aan een "more rigorous examination" om ervan verzekerd te zijn dat de beslissing op geen enkele fout is gemaakt (paragraaf 91) en dat de nationale rechter de bestreden beslissing dient te onderwerpen aan een met bezorgdheid omkleed nauwkeurig onderzoek (anxious scrutiny) ten aanzien van de vraag of het leven of de vrijheid van de verzoeker gevaar loopt (paragraaf 126).

Rekening Dordengelden nr. 50.94.84.409 t.n.v. Stichting Beheer Dordengelden te Den Haag.

Van Dijk Van Schijndel Menheere is een samenwerkingsverband dat beroepsverenigingen omvat. Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

Van Dijk Van Schijndel Menheere is a partnership which includes professional corporations. Any liability shall be limited to the amount which is paid out under our firm's professional liability insurance.

LINK
The Global Law Group
www.linknl.nl

Uit de jurisprudentie vloeit voort dat hoewel de gemachtigde in beroep deze grond niet in beroep naar voren heeft gebracht, de Rechtbank dit wel dient te beoordelen/onderzoeken als punt van openbare orde. De Rechtbank heeft een onvoldoende nauwkeurig onderzoek gedaan naar de geloofwaardigheid van het relaas van appellant en ten onrechte zonder voldoende onderzoek

Appellant meent dat, indien de Rechtbank het relaas aan een nauwkeurig onderzoek had onderworpen, tot de conclusie had moeten komen dat verweerder het relaas niet in redelijkheid als ongeloofwaardig had mogen aanmerken.

De Minister neemt volgens het beleid zoals neergelegd in de paragrafen C1/1.2, C1/3.2.2 en C1/3.2.3 van de Vreemdelingencirculaire 2000 het relaas en de daarin gestelde feiten en omstandigheden voor waar aan, indien de asielzoeker alle hem gestelde vragen zo volledig mogelijk heeft beantwoord en het relaas op hoofdlijnen innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is.

Verweerder heeft aan appellant tegengeworpen dat zijn verklaring over zijn vrijlating door de VN niet strookt met hetgeen algemeen bekend is over het land van herkomst. Dit is onjuist.

Appellant heeft verklaard dat hij naar aanleiding van het Lomé-akkoord is vrijgelaten. Dat hij door mensen van de VN is opgehaald en dat hij vermoedt dat de RUF de VN zelf heeft laten komen.

Uit het deelambtsbericht Revolutionary United Front (RUF) van het Ministerie van Buitenlandse Zaken blijkt dat het vredesakkoord van Lomé op 7 juli 1999 is ondertekend. Echter uit het ambtsbericht blijkt ook dat het vredesakkoord vanaf half oktober werd bedreigd door gevechten en dat hierdoor de VN-macht UNAMISIL zijn taak tot het ontwapenen en demobiliseren van de RUF niet kon uitvoeren, dat die uitvoering pas weer is hervat na ondertekening van de staakt-het-vurenovereenkomst van Abuja op 10 november 2001 en dat pas op 7 januari 2002 de ontwapening van RUF-strijders officieel was voltooid.

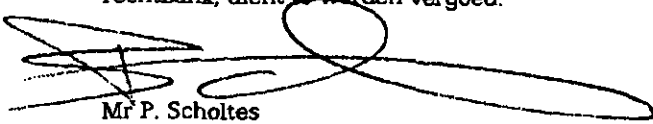
De bevrijding van appellant door de VN begin 2001 valt dus binnen de periode van ontwapening zoals die bekend is uit algemene bronnen.

Er zitten verder geen tegenstrijdigheden in het relaas van eiser. De verklaring in het eerste gehoor over de duur van zijn verblijf bij de rebellen is dusdanig gedetailleerd dat de niet opgemerkte fout bij het noteren van de duur van het verblijf in het tweede gehoor niet aan hem mag worden tegengeworpen.

De vage verklaringen over de identiteit van de medewerker van de VN raakt niet de hoofdlijnen van het relaas van appellant.

REDENEN waarom appellant uw afdeling vraagt het onderhavige hoger beroep gegrond te verklaren, de bestreden uitspraak van de Rechtbank en het daaraan voorafgaande weigeringsbesluit van de minister voor vreemdelingenzaken en integratie te vernietigen en te bepalen dat aan appellant alsnog een verblijfsvergunning asiel dient te worden verstrekt, althans te bepalen dat verweerder opnieuw dient te beslissen op het verzoek.

Tevens wordt verzocht te bepalen dat de kosten van rechtsbijstand door de Staat der Nederlanden, zowel terzake van de onderhavige procedure als ook terzake van de voorgaande procedure bij de rechtbank, dient te worden vergoed.

Mr P. Scholtes

Advocaat-gemachtigde en bepaaldelijk gevolmachtigd tot het aanwenden van dit rechtsmiddel.